

„Skulptour“ – Moderne kunst in de stad

Sculpturen rond de Prinzipalmarkt

(1) Eduardo Chillida: Toleranz durch Dialog (Tolerantie door dialoog)

Chillida laat tussen twee stalen banken een dialoogsituatie ontstaan. Daartoe heeft hij de beide vormen uit massief Cortenstaal als een labyrint uitgehold. Toeschouwers kunnen de sculptuur betrachten als tegenstelling tussen materiaal en leegte, zwaargewicht en lichtgewicht, openheid en geslotenheid. De Spaanse kunstenaar ziet de tegenstellingen harmonisch samengroeien tot een verhouding van wederzijdse tolerantie.

(2) Thomas Schütte: Kirschensäule (Kersenzuil)

Op een met zandsteen bekleed betonnen fundament rijst een gedraaide zandsteenzuil op. Ze bestaat uit de drie elementen basis, schacht en kapittel, waarop een enorm, knalrood kersenpaar zit. Bij de standplaats Harsewinkelplatz merkt de kunstenaar op: „Ik wil dit plein met mijn kersenzuil alleen maar optisch opsmukken.“

(3) Otto Freundlich: Aufstiege (Opbloei)

Steenachtige, dikke vormen, die opgehoopt zijn in de

sokkel, lijken als het ware te groeien en naar boven te dringen. De schilder en beeldhouwer Otto Freundlich modelleerde de oppervlakte van de afzonderlijke elementen door het opplamuren van klonters uit klei. Zo lijkt de oppervlakte te leven. Ze benadrukt de plasticiteit van het bronzen kunstobject. Otto Freundlich werkt met kubistische vormen, zoals ze bijvoorbeeld voorkomen in kunstwerken van Pablo Picasso.

(4) Tom Otterness: Überfrau (Reuzenvrouw)

Een meer dan acht meter hoge vrouwelijke figuur, gelijkend op een stelling, creëert een visueel aanknopingspunt tussen de twee architecturale segmenten van de stadsbibliotheek.

(5) Lothar Baumgarten: Drei Irrlichter (Drie dwaallichten)

Met eenvoudige middelen speelt Lothar Baumgarten in op het „Koninkrijk der Wederdopers“. In de drie kooien aan de zuidkant van de Lamberti-kerktoren bevestigde de kunstenaar een gloeilamp. Een lichtgevoelige regelaar schakelt de lampen bij het vallen van de duisternis aan. In de kooien plaatste de bisschop in 1536 de lijken

van de leiders van de Wederdopers na hun executie in 1536.

(6) Daniel Buren: 4 Tore (4 doelen)

Voor skulptur projekte 1987 in Münster liet Daniel Buren vier smalle, gekleurd-wit gestreepte doelen oprichten. Nu staat nog slechts één van de doelen in de Domgasse tussen Drubbel en Domplatz.

(7) Mark Formanek: Datum

Een willekeurige datum met tijd op de minuut wordt in het zwart aangekondigd op een eenvoudige witte blikken plaat. Oorspronkelijk waren er 12 platen. Deze plaat wordt, net zoals haar voorgangers, precies op de minuut op de aangekondigde datum vervangen.

(8) Hans-Peter Feldmann: WC-voorziening aan de Domplatz

De openbare toiletten onder de Domplatz werden in opdracht van de kunstenaar vernieuwd en met moderne badkamerkeramiek, gekleurde tegels en twee grote foto's uitgerust.

(9) Josef Albers: Zwei Supraporten (Twee Supraporten)

„Supraporten“ (Lat. boven de deur) noemt men in de architectuur kunstwerken boven een deur. Met hun centrale positie boven de ingang van het LWL-museum voor kunst en cultuur verwijzen de Supraporten van Albers op de ruimte achter de deur –

op het museum als ruimte van de kunst.

(10) Dennis Adams: Bus Shelter IV (Bushalte IV)

De sculptuur neemt de mensen, hun relaties m.b.t. de stad en tot de geschiedenis in zich op en „reflecteert“ deze uit verschillende perspectieven. Het wachthuisje is tevens naar de achterkant toe open en twee lichtbakken met grote foto's erin worden gereflecteerd in schuin geplaatste tussenwanden met halfdoorlatende spiegels.

(11) Otto Piene: Silberne Frequenz (Zilveren Frequentie)

De lichtinstallatie van Otto Piene op de gevel van het bijgebouw van het LWL-museum voor kunst en cultuur uit de 70er jaren werd met haar 635 kogels gedemonteerd. Na de voltooiing van de nieuwbouw werd deze opnieuw in ietwat gewijzigde vorm op de gevel gemonteerd.

(12) Ulrich Rückriem: Granit (Normandie) gespalten, geschnitten, geschliffen (Graniet (Normandië) gespleten, gesneden, geslepen)

De sculptuur bestaat uit een steenblok, die totaal in vijf

delen gesneden is. Alleen al de blokvormige basis, welke 40 centimeter in de grond steekt, weegt zes ton. Hierop plaatst Rückriem vier loodrechte blokken, welke tussen tweeënhalve en vier ton gewicht vertonen.

(13) Martha Rosler: Unsettling the fragments

Voor Skulptur-Projekte 2007 heeft de kunstenares Martha Rosler voor de Münster-Arkaden een rijksadelaars-embleem geplaatst. Het is afkomstig van het in 1935 voor de weermacht in Münster opgerichte luchttransportcommando. Het hakenkruis in de adelaarsklauwen werd na de oorlog weggebeiteld.

- (1) Eduardo Chillida: Toleranz durch Dialog – Platz des Westfälischen Friedens
- (2) Thomas Schütte: Kirschensäule – Harsewinkelplatz
- (3) Otto Freundlich: Aufstieg – Maria-Euthymia-Platz, in de buurt van de Clemenskerk
- (4) Tom Otterness: Überfrau – Alter Steinweg 11, tussen de gebouwen van de stadsbibliotheek
- (5) Lothar Baumgarten: Drei Irrlichter – St. Lamberti-kerktoren, Lambertikirchplatz
- (6) Daniel Buren: 4 Tore – Domgasse, tussen Drubbel en Domplatz
- (7) Mark Formanek: Datum – Domplatz, hoek Michaelisplatz
- (8) Hans-Peter Feldmann: WC-voorziening, Domplatz
- (9) Josef Albers: Zwei Supraporten (Twee Supraporten)
- (10) Dennis Adams: Bus Shelter IV (Bushalte IV)
- (11) Otto Piene: Silberne Frequenz (Zilveren Frequentie)
- (12) Ulrich Rückriem: Granit (Normandie) gespalten, geschnitten, geschliffen (Graniet (Normandië) gespleten, gesneden, geslepen)
- (13) Martha Rosler: Unsettling the fragments – hoek Rothenburg/Königsstraße

